

[Bernhard Baunsgaard]

tilbage står, at de er mere sikre på, at der sker en ensartet behandling, og det er væsentligt på dette tidspunkt i vores samfundsudvikling.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Hr. Bernhard Baunsgaard kommer nu ind på behovet for at indføre faste regler. Jeg må sige, at også deri er jeg enig med hr. Bernhard Baunsgaard. Men det rejser så, synes jeg, behovet for, at denne retssikkerhedsbetænkning, som nu er udkommet, kommer ud til høring hos de organisationer, der blev udelukket fra at deltage i retssikkerhedsudvalgsarbejdet. Dette drejer sig først og fremmest om revisororganisationer, om Advokatrådet og om Den danske Dommerforening, sådan at vi får skriftlige høringssvar retur fra disse organisationer. Først da mener jeg vi har et tilstrækkelig godt bedømmelsesgrundlag at arbejde videre på i de besluttede organer, og jeg så gerne, at disse høringssvar blev tilstillet folketingets skatte- og afgiftsudvalg og folketingets retsudvalg, inden der blev truffet politiske beslutninger på dette område.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det er jo meget godt, som vi her har kunnet høre, at venstre og dets aflægger fra 1905 kan være enige om, at vi skal have faste regler på området, men den dutter bare ikke i 1982. Livet er meget, meget mere mangfoldigt og meget, meget mere hurtigt skiftende, end det var tilbage i den vidunderlige tid, før det radikale venstre udskilte sig fra partiet venstre, og derfor kan det simpelt hen ikke lade sig gøre. Der opstår hver evig eneste dag et væld af tilfælde, som ingen har tænkt på på forhånd.

Og når så hr. Bernhard Baunsgaard siger, at det skal være på den måde, at der er lighed mellem borgerne og forvaltningen, så må vi jo nok sige, at det, der i bund og grund er ulige, kan ikke gøres lige.

Bare for inden for denne korte bemærknings tid at tage to eksempler:

Forvaltningen har uanede ressourcer i form af tusindvis af skatteyderlønnede embedsmænd til rådighed for at grave igennem deres sager, oplyse dem, argumentere for

dem osv. Vil hr. Bernhard Baunsgaard have, at vi skal opbygge en modskatteadministration, der skal være lige så stor, sådan at skatteyderen også har et sådant ubegrænset embedsmandsværk til sin rådighed, så de to embedsmandsdirektorater kunne sidde og slå med hinanden? Det er den fundamentale ulighed.

Eller tag forældelsesproblematikken. Der er der god mening i at sige, at skattevæsenets krav forældes hurtigt, sådan at borgeren kan indrette sin økonomi med denne den allerstørste post i husholdningsøkonomien og man ikke pludselig får sager 4, 5, 6, 7 år tilbage, mens der derimod set fra skattevæsenets side ikke sker nogen ulykke. Hvis en borger virkelig kommer og kan dokumentere, at han betalte for meget i skat i 1948, skal han selvfølgelig have de penge tilbage med renter tilbage til 1948. Der kan der heller ikke være lighed. Og sådan kunne man, hvis man havde haft andet end en kort bemærkning, gennemgå et væld af områder, hvor det er det rene pjat at tale om den af hr. Bernhard Baunsgaard forfægtede lighedstanke.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der opstår et væld af tilfælde hver eneste dag, siger hr. Glistrup. Ja men jeg regner da med, at folketinget skal fortsætte, og det er folketingets opgave at følge samfundsudviklingen og tilpasse reglerne til det samfund, vi har.

Og når hr. Glistrup så taler om, at administrationen har uanede ressourcer til sin rådighed, og at den enkelte skatteborger er så dårligt stillet, vil jeg gerne understrege, at disse uanede ressourcer kommer netop til deres ret i et kompliceret system byggende på skøn. Jo mere enkle regler vi har, og i jo højere grad disse enkle regler bygger på principper, jo mindre er der brug for de uanede ressourcer, og jo mere kan man holde sig til en enkel og klar diskussion. Derfor tror jeg bestemt ikke, at skatteborgeren i det nye system stilles så urimeligt, som hr. Glistrup nu forsøger at fremstille det.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):